

[Aksel Larsen.]

ligt foran sig, og som blev enstemmigt godkendt af kongressen — deri er vort partis politiske linje. Hvis det ærede medlem skulle tænke på folketingsgruppens beretning, der også forelå skriftligt på kongressen og blev enstemmigt godkendt, må jeg bemærke, at det turde heller ikke tyde på, at der er lavet nogen ny politisk linje.

Hvad angår den politiske udtalelse, må jeg tillade mig at minde om, at det vistnok på alle kongresser — uanset om der er skøn enighed eller det modsatte — er sådan, at hvis der foreligger et politisk resolutionsforslag, så kigger man nærmere på det og forhandler om dets udformning. Man kan jo godt ændre dets udformning, uden at hovedlinjen ændres, og hvis det ærede medlem hr. K. B. Andersen vil gøre sig den ulejlighed at sammenligne den endelige vedtagelse med det udkast, jeg forelagde, vil han se, at i princippet er de fuldkommen identiske, selv om der naturligvis er formulingsændringer. (*Afbrydelse af K. B. Andersen*). Nu kom det ærede medlem med en afbrydelse, jeg ikke hørte, og det gør heller ikke noget. Men for at det ærede medlem ikke skal være i tvivl, så lad mig sige til det ærede medlem — for den sags skyld til hele tinget — at man kan være forvissat om, at hvis vor partikongres havde knæsat en politik, som stred mod min overbevisning, ville jeg muligvis nok stå på denne talerstol i dette øjeblik, men ikke som formand for socialistisk folkeparti. Er det så klart?

Dernæst har jeg en bemærkning til den højtærede udenrigsminister med hensyn til, hvorvidt en sanktionspolitik redder Sydafrika fra ragnarok eller ikke. Jeg tror ikke, man kan garantere, at en sanktionspolitik vil redde Sydafrika fra ragnarok, men jeg er aldeles overbevist om, at hvis der går ret lang tid — blot 2-3 år — så kommer dette ragnarok under alle omstændigheder. Derfor haster det med at få afskaffet apartheidpolitikken i Sydafrika, og derfor tror jeg også, man kommer til at anvende en endda temmelig brutal sanktionspolitik for at bringe regeringen i Sydafrika på andre tanker. Jeg er ganske klar over, at det forholder sig med hensyn til Sydvestafrika, som den højtærede udenrigsminister har sagt. Jeg går ud fra, at når den ventede afgørelse

fra domstolen i Haag foreligger, vil regeringen støtte en politik fra De Forenede Nationers side gående ud på, at dette mandat i hvert fald skal fratages den sydafrikanske regering, så længe den driver apartheidpolitik.

Den højtærede finansminister har givet nogle oplysninger om den finansielle situation. Jeg forstår ikke, hvorfor vi ikke kunne få dem noget før, men det kunne vi altså ikke. Han påstår, at den bundne opsparing må fastholdes. Det kan vi imidlertid få lejlighed til at diskutere nærmere i morgen, så jeg skal lade det være nok med det, jeg allerede har sagt.

Derimod må jeg beskæftige mig en smule med det, den højtærede finansminister sagde om kildeskat. Herom siger han, at skat ved kilden vil være værdifuld for mange, vistnok for de fleste skatteydere, især hvis den kan kombineres med en effektiv ligning. Jeg forstår ikke, hvorfor den højtærede finansminister absolut vil kombinere kildeskat med effektiv ligning. Det er to fuldkommen inkommensurable størrelser. Lønmodtagerne bliver lignet tilstrækkelig effektivt i forvejen, det er alt sammen i orden, men man kan udmærket lave en mere effektiv skatteligning, hvis man blot vil, uden at man behøver ændre én eneste af de nuværende skattelove. Det har vi fået tilstrækkelig tydelige udtalelser om fra ligningsdirektøren og ligningschefen, og jeg henstiller til finansministeren, at han ikke gør en effektivisering af ligningen afhængig af, om vi får kildeskat. Hvad angår kildeskat, er jeg i øvrigt af den opfattelse, og jeg ved, at jeg deler den med de fleste skattekyndige i dette land — dermed være ikke sagt, at jeg er skattekyndig — at kildeskat er praktisk umulig at gennemføre, så længe man vil bibeholde skattefradragetsreglen.

Jeg er enig med den højtærede finansminister i, at der bør gøres noget ved opsparingspræmieringerne. Jeg synes imidlertid ikke, de bør forenkles; jeg synes, de bør afskaffes.

Jeg takker for udtalelserne fra den højtærede minister for offentlige arbejder. I spørgsmålet om Sallingsundbroen hørte jeg, at der nu skal foretages nogle undersøgelser, men dette spørgsmål har været aktuelt, så længe jeg har siddet i folketinget, og det er mig derfor noget uforståeligt, at man ikke